

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. V ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdanki na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nč., večerne številke po 4 nč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nč., izven Trsta po 1 nč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nč.

V „Edinosti“ je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahteve, slovnice oglašiti se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Budimpešta 1. (Zbornica poslancev.) Finančni minister je predložil zakonski načrt o dokladi davka na špirit. Isti se je sprejel brez debate. Zbornica je sprejela v generalni in specialni debati zakonske načrte o državni točarini in o dokladah davkov na špirit in pivo. Zakonski načrti, rešeni v zadnji seji, so se sprejeli v tretjem čitanju. Prihodnja seja bo v ponedeljek. Na dnevnem redu je predloga o banki in o valuti.

Bruselj 1. Kralj je sprejel župane iz Bruselja, Antverpena in Lüttieha. Isti so izjavili, da ne morejo prevzeti odgovornosti za red, ako ministerstvo ne umakne volilne predloge. V odgovoru se je kralj skliceval na svoje konstitucionalne dolžnosti.

Bruselj 1. Sinoči se je zbralo pred narodnim domom mnogo ljudstva. Velika dvorana narodnega doma je bila natlačena. Govorili so Vandervelie in drugi socialistični poslanci. Ko je zborovanje končalo, pomikala se je dolga vrsta ljudi, z godbo in socialističnimi poslanci na čelu, po glavnih ulicah. Na velikem trgu je župan pozdravil množico in jo opominjal, naj bo mirna. Pred uredništvu liberalnih listov so izražali simpatije, a manifestirali pred konservativnimi. Nasprotna stranka je odgovarjala. Resnejega dogodka ni bilo.

Rennes 1. Gospa Dreyfus se je podala ob 1/2 9. uri zjutraj v spremstvu gospe Havet v celico, kjer je zaprt Dreyfus. Svidenje je bilo zelo ganljivo.

Rennes 1. Pred oddhodom iz Quiberona sta prosila dva angleška novinarja, ki sta se mudila že nekaj dni v Quiberonu, da bi se smela peljati z vlakom, prirejenim za Dreyfusa. Ravnatelj redarstva tega ni dovolil. Pred zaporom je čakalo kakih 150 oseb. Ko je prispel voz z Dreyfusom, se je slišal klic: »Tukaj je!« Vse je rilo proti vozu. Isti pa je letel tako hitro, da ni bilo mogoče

ločiti jetnika. Dreyfusa so nastanili v drugem nadstropju v celici, katere okno je prereženo z mrežo.

Rennes 1. Ravnatelj redarstva se je podal večeraj zvečer iz Rennesa v Quiberon. Ob 9. uri zvečer je dobil parnik »Crodan« nalog, da se bliža »Sfax-u«, katerega so naznanili v daljavi. Vreme je bilo neugodno. Od 1/2 10. do 1/2 2. ure se parnika nista mogla približati drug drugemu. Slednjič je spustil »Crodan« čoln, ki se je blizal »Sfax-u« in potem obali; tu je čakala stotinja pešcev. Dreyfusa so izročili redarstvenemu ravnatelju.

Rennes 1. Izkrcanje Dreyfusa se skoraj ni opazilo. Ko je prispel Dreyfus v Rennes, se ga je moglo nekaj trenutkov videti. Dreyfus je močno osivel ter nosi rudečo brado; sicer pa se ni izpremenil ter ne dela utisa, da bi bil bolan.

Haag 1. Drugi pododsek druge komisije je sprejel v današnji seji, kateri je predsedoval ruski odposlanec, državni svetnik Marteus, v drugem čitanju izjavo o predpisih glede bojevanja na kopnem.

Sredce 1. Uradni list objavi danes knežji dekret, ki potrjuje pogodbe o konverziji železniških in rentnih dolgov.

Rim 1. Pod predsedništvom Andreja Coste so se zbrali danes poslanci skrajne leve ter so sklenili, da izdajo manifest na narod. Ta proglas, katerega podpiše 65 poslancev skrajne leve, se bavi z zgodovino zadnjega boja, uprizorjenega v svrhu, da se prepreči odobrenje političnih naredeb od strani parlamenta. Navajajo se vzroki, iz katerih se je morala opozicija poslužiti mehanične obstrukcije. Naj presoja narod, kdo je zakrivil te najnovejše dogodke, ki zamorejo le pomnožiti nezadovoljnost večine naroda z vladajočo oligarhijo. Skrajna levica je prepričana, da je storila svojo dolžnost, ko je preprečila sprejetje političnih naredeb. Skrajna levica se pretvori v stalni odbor ter hoče tudi v bodoče čuvati suvereniteto naroda.

Resna beseda rojakom.

Na Dunaju, 30. junija 1899.

Zadnjič je urednica »Slovenke« pisala v Vašem listu o pisanji naslovov po Slovenskem — v tujih jezikih. To je stara pega! Našel bi Vam lahko mnogo primerov, ki kažejo, kako nezavedni smo še mi Slovenci. Pred sabo imam tri razglednice: jedno iz Laškega Vidma, drugo iz Kranja, tretjo iz Ljutomera. Prvo in drugo je poslal jeden mojih prijateljev ter pisal iz Vidma: »Gospod N. N. . . . Wien . . . Oesterreich«; iz Kranja je pa že pisal: »Sr. Wohlgeboren Herrn N. N. . . . Wien . . .«; razglednica iz Ljutomera — iz rok slovenske učiteljice — ima naslov: »Gospod N. N. . . . Dunaj — Wien . . .« Koliko nepremišljenosti! Čemu je moj prijatelj pisal v Laškem Vidmu nemški besedi »Wien — Oesterreich«, ko Lah mnogo prej umeje »Avstrija«, ker sam piše »Austria«! Čemu je ta moj prijatelj v Kranju pisal ves naslov nemško?! Ali na pošti v Kranju morda ne vedó, kje je Dunaj?! In slednjič: čemu je gospodičina učiteljica — dasi se je že bolj odrezala nego omenjeni prijatelj — pa dostavila »Wien«? Ali na pošti v Ljutomeru ne vedó, kaj je »Dunaj«?!

Na vse te »čemu?«, je le je jeden odgovor: nezavednost! To nezavednost so nam ucepili v šoli in v uradu, kjer se naš jezik odriva kolikor mogoče. Saj še za vse dele Slovenskega nimamo šolskih stenskih zemljevidov s slovenskimi imeni; kar pa je imen na kartah tujega jezika, so vsa popačena. Le primerjajte: Ivanjei — Is (ss!) wanken, Ivankovei — Iwankofzen, Bučecovei — Wudischhofzen, Ponikva — Ponigl, Dramlje — Trennenberg, Bizeljsko — Wisell, Orešje — Nussdorf, Griže — Greis, Buče — Fautsch, Koprivnica — Kopreinitz, Teharje — Tüchern, itd. na Štajarskem; na Kranjskem: Domžale — Domsehale, Grosuplje — Grosslupp, Trebnje — Treffen, itd. To so same spačenke. Zakrivili so jih nekdanji in deloma tudi sedanjí birokrati, in nezavedni Slovenci z rabo vz-

PODLISTEK

Na kmetih.

31

Spisal Poluks.

Tudi nekaj bajtarjev se je pridružilo pivecem. Tam se je stezal vaški čevljar Štef v mastnem, smolnatem, usnjenem predpasniku, golorok in zamazan; malo dlje je kričal čednik Jože prav tako, kakor bi bil vaški župan, in prav res, tam poleg Lenčeta se je čeperil berač Miha in oblastno nali-val kozarec.

Miha je bil pijan, kakor vsi drugi in še malo bolj. Kričal je, kakor bi ga kedo odiral. Čez dan je popival v sosednjih vaseh, zdaj pa ga je zaneslo še semkaj. Žganje mu je smrdelo iz ust in strgana suknja se je vihravo opletala okrog njegovih suhih pleč.

Lenče ga je že parkrat sunil pod rebra, češ, naj se pobere od mize, a on ni slišal prav nič.

Zdaj se je Pavlovec zopet prigugal nazaj. Sedel je prej med Lenčetom in Jurjeveem, prav tam, kjer je sedaj oblastoval berač Miha.

Kaj pa ti delaš tukaj pri mizi, eunjasto berače ti! — je zakričal in sunil Miho v hrbet.

Ta je malce zajčkal, hudobno pogledal izpod strganega klobuka, a umaknil se ni.

No, ali bo kaj, mrcina! —

In še enkrat mu je pritisnil pest med rebra. Berač je postal togoten.

Pusti me, kaj me drezaš! Kaj sem ti kaj naredil!

Jaz ti že dam sedeti pri naši mizi! V tem hipu se mi pobereš! —

A Miha se ni pobral, zato ga je Pavlovec prijel odzadaj čez pas, ga, tebi nič meni nič, prevlekel čez klop in ga nemilo treščil ob tla.

Toda v tistem hipu je bil berač po koncu. Skakal je kakor da ga je obsel hudi duh, zama-hoval, preklinjal in grozil.

Kmetje so s početka udarili v smeh. Ko je pa Pavlovec jel neusmiljeno udrihati po mali sklju-čeni postavi beračevi, ko ga je udaril po ustih, da se mu je poodila kri, vmešali so se med nje in ju razdvojili.

Pavlovec je še vedno smejaše pretil beraču, Miha pa si je togotno brisal kri z obraza.

Čakaj, čakaj ti! Kaj pa si, da se tako repenčiš; sram te bilo, sram! — je kričal berač.

Pavlovec je zopet hotel skočiti nadenj, pa kmetje so mu zabranili. Miha pa je kričal dalje.

Ha, ha, le glejte si ga, le! Seve, on lahko popiva. Kaj bi ne, saj mu žena služi denar! O, mladi Reich dobro plača! —

Čakaj ti pes, jaz ti dam, — je rohnal Pavlovec in kmetje so ga pridrževali le z silo.

Nekaj družih je prišlo berača in ga pehalo proti vratom, a leta je še vedno kričal:

Kaj bo mene pretepal, kaj! Na-se naj gleda! Na bobna je že bil, zdaj ima pa denarja kakor peček! Na ženo naj pazi, na ženo! —

Nekdo mu je z silo hotel zatisniti usta, a berač je odrinil roko inupil:

Saj sem videl, kako je mladi Reich šel od nje zjutraj! Ha, ha! videl sem ga na svoje oči! In če Pavlovec ne ve, naj vpraša ženo! Ženo . . .

Berač je gledal skozi vrata in še na cesti je klical in preklinjal.

Pavlovec je ves blede stal za mizo. Bil je strašen videti. Prsa so se mu dvigala razburjeno, oči so se mu svetile in krog ust so sa mu prikazovale bele pene.

Vsi okrog njega so se umaknili, ker so vsak trenutek pričakovali izbruha njegove jeze.

In res je prijel za poln »štefan« in ga treščil ob mizo, da je glaževina daleč odletela in da je vino visoko plusknilo kvišku.

Pride še.

držujejo to neumnost. Trg »Reichenburg« n. p. je imel lepo ime »Limberca«, a zgubilo se je menda že v srednjem veku; znano je še samo v bližnjih okoličinah, kakor — psovka; potok »Limberša« je pa še ohranil to ime. Kako zamoremo Slovenci spraviti lepa naša krajevna imena zopet v občo veljavo? S tem, da jih rabimo izključno povsod, bodisi v slovenskem, nemškem ali laškem pisanju in govorjenju! Imena krajev se ne dajo prevajati in če se prevajajo, je to nezmisel. Pišimo torej vedno naša imena! Tu naši listi lahko mnogo storé, posebno oni, ki pišejo v nemškem ali laškem jeziku. Vrli »Süden« je to že začel; posnemaj ga »Adriatische Post« in »Südsteierische Post«! Jako bi tudi vplivalo, ko bi naši listi tu in tam opominjali občinstvo tako-le:

»Slovenci! Pišite na poštah pošiljate samo slovenska imena!« Vsaki list naj bi vsaj enkrat na teden prinesel ta opomin v debelem tisku. Slovenci smo namreč čisto utrakvistični — na tem se imamo zahvaliti šolam! — in marsikak navdušen Slovence misli, da mora slovenskemu imenu pristaviti še laško ali nemško spako. Poglejte Madjare! Vsa slovanska in nemška imena so odpravili, mi pa sami radovoljno rabimo tujke. Proč z njimi!

Če pišemo v tuja velika mesta, rabimo le imena, ki so znana med nami n. pr. Dunaj, Grac, Praga, Zagreb, pri onih pa, kjer v našem jeziku ni obče znanih imen, n. pr. Innsbruck, Linz, Salzburg, ne rabimo oblik »Innost«, »Linee«, »Solnograd«, ker so to umetni prevodi, oziroma pokvarjene pisave.

Naši trgovci naj na prvem mestu (če že ne morejo utrpeti nemških spak) pišejo v trgovskih pismih slovenska imena in še-le v oklepaju tujo obliko n. pr. Ljubljana (Laibach), Postojna (Adelsberg), Gorica (Görz), Kranj (Krainburg), Celje (Cilli); sicer pa bi bil čud, da bi naši trgovci pisali slovensko. Kdor jim hoče kaj prodati, si že oskrbi slovensčine večjih korespondentov.*)

Zdaj pa še jedno besedo našim učiteljem. Navajajte mladino na slovenska imena krajev v domovini in nemška kar opustite! —

Še nekaj. Po Slovenskem se razprodaja na milijone žveplenk. Nemei širijo pri nas s tem blagom jako krepko agitacijo. Ali ne bi mogel kak slovenski trgovec založiti žveplenk z napisi na škatljicah: »Slovenci, pišite in govorite le slovenska krajevna imena!« Čisti dobiček — če se hoče, moralen dobiček bi bil sicer več — bi se lahko naklonil jednemu naših narodnih zavodov.

Limberčan.

Zgodovinske črtice.

(Po Jos. Apih-ovi knjigi: Slovenci in 1848. leto.)

(Dalje.)

20. Narodno vprašanje na Laškem.

Na Laškem se je čim dalje tem silneje javila ideja narodne celokupnosti in samostalnosti v zvezi z najskrajnejšo demokracijo; obrnjeni so pa bili onde vsi naporí najbolj zoper vladó avstrijsko; osvobodjenje Italije od jarma »Nemcev« (-Avstrijcev) je bil prvi smoter, za katerim so težile nelegalne sile in zarotne zveze, ki so bile v premilem soglasju z legitimno dinastijo piemonteško. In uprav zadnja leta pred osodepolnim 1848. letom je zadobilo vse gibanje novo življenje, ko je zasel prestol sv. Petra novi papež, Pij IX., čegar prvotni sistem je vzbudil brezkrayne nadeje v Lahih, ker je bil liberalen in ob jednem naroden.

Z Lahi na polutoku so simpatizovali avstrijski podaniki beneški in lombardski in ni bil neosnovan strah, da se ne bi navzeli naposled tega duha še Lahi tirolski, primorski in dalmatinski, dasi se ni godilo nobenemu narodu v Avstriji tako dobro, kakor ravno Lahom, kajti »nemška« (avstrijska) vlada jim je pustila narodno upravo in šolstvo in (Lombardom in Benečanom) tudi organe, izražujoče narodno voljo.

Kjer je bil Lah sodeželan Slovanu, ujemal se je narodnostni, oziroma jezikovni značaj uprave, šolstva, sodništva itd. popolnoma z omenjenim »znanstvenim« pojmom »narodnosti«.

*) Muogo bi si n. pr. prilažili naši dijaki na Dunaju pri trgovcih, ako bi le ti bili primorani, slovensko korespondirati s slovenskimi trgovci. Torej gospodje trgovci, storite to!

Za Slovane državani hoteli vedeti; izročala jih je marveč uprav tako Lahom, kakor jih je drugod podvrgla Nemeem.

Res, ta nevaležnost Lahov jako določno razsvitluje elementarno, duhove očarujočo silo narodne ideje.

Evo Ti, cenjeni čitatelj, modrost avstrijske vlade! Slovane je izročala slavna vlada že od starih časov sem Lahom na milost in nemilost. Imenovanje najhujšega med najhujšimi deželnim glavarjem na Goriškem, dobrikanje laški stranki na vsej črti na Primorskem, niso li to znamenja še onih starih časov?!

In kako naj se ubogi Slovence bori za svoje pravice? Na Koroškem in na Štajarskem nas je vlada izročila Nemeem, na Goriškem, Istri in v Trstu nas izročila Lahom! In mi? — Prestanemo-li srečno ta boj, ki nam ga je napovedal naš nasprotnik ob takih razmerah? — Mučno vprašanje. Naše orožje je preslabo in bati se je, da se skrha tekom časa, ako se stvari ne spremenijo. Ali od kodi naj pride preobrat, sprememba? Od vlade?

Smemo-li pričakovati rešitve od vlade, ko dobro vemo, da nas je od nekdanj sem izročala na milost in nemilost našim narodnim nasprotnikom?

Ne, od vlade ne pričakujemo rešitve! Rešitev mora priti po drugi poti! (Pride še.)

Politični pregled.

TRST, 3. julija 1899.

Še nas ne umejo. Te dni je pisala »Neue Freie Presse« v uvodnem članku, da je sedanja večina blizu razpada, ker postajajo vse stranke desnice nezadovoljne s terorizmom Čehov; zlasti Slovenci da so se naveličali izpostavljanja se za češka poželjenja in zanemarjati gospodarske koristi svojih volilcev. Kar se dostaje nezadovoljnosti Slovencev z Čehi in njih želje, da bi se osvobodili iz »češkega objema«, je seveda to le jeden tistih številnih manevrov, ki se zaporedoma uprizarjajo od nemško-liberalne strani, da bi zabili kolmej Slovane in jih razcepili. Zato ne treba praviti, da Slovenci niti ne mislimo na to, da bi nosili polena pod kotel, v katerem »Neue Fr. Presse« kuha svojo juho.

Ne smemo pa prezreti izjav, s katerimi je praška »Politik« zavrnila židovski list. »Politik« priznava, da grof Thun podpira Italijane. To da je jeden nepreračunljiv pojav državniške modrosti njegove. Na desni je tudi ni stranke, ki ne bi uvidevala, da treba zapustiti metodo, ki je v rabi grofu Thunu nasproti Jugoslovanom, ako ne, postane nezadovoljnost Slovencev jako nevarna — vladi. Na to stran je dolžnost zlasti češkim poslanposlancem, da zastavijo svoj vpliv za itak skromne zahteve Slovencev.

Do tu so izjave »Politike« povsem korektne. Toda po teh korektnih izjavah prihaja praški list do čudnega zaključka, do tega namreč, da krea po prstih nas slovenske novinarje, češ: da so nekateri slovenski novinarji nepotrpežljivi in da ne znajo brzdati vročega temperamenta svojega dočim ga ni resnega slovenskega politika, ki ne bi bil prepričan notri v globino svoje duše, da Slovenci morejo le v sedanji večini vspešno uveljavljati svoje zahteve nasproti obotavljajoči se vladi, da je toraj bistvena korist Slovencev, da se sedanja večina ohrani.

Čudno, da nas nočejo umeti. Priznavajo, da so naše tožbe opravičene, priznavajo, da je postopanje vlade grofa Thuna proti nam nerazumljivo, priznavajo, da so naše zahteve skromne, in priznavajo slednjič, da je dolžnost drugim skupinam desnice, pritiskati na vladó tem našim zahtevam v prilog, hkratu pa nam očitajo, da ne znamo brzdati svojega temperamenta, ko vendar ne zahtevamo družega, nego to, da desnica stori, kar je, — po pripoznanju »Politike same« — nje dolžnost. Ali nas še nočejo razumeti? Nam ni namen, da bi razbili desnico, ali mi pritiskamo na to, da bo desnica vršila svojo — dolžnost!! Iz opazek v »Politik« bi bilo sklepati, da si je praški list konstruiral neko nasprotstvo v nazorih med »nekaterimi« slovenskimi novinarji in poslanci. Mi nismo v nikaki zvezi z gospodi poslanci in ne vemo, kako mislijo oni. Morda je res tako nasprotstvo, morda tudi oni ne hvalijo našega »vročega temperamenta«. To pa vemo, da z ozirom na postopanje vlade grofa Thuna nasproti nam ni prav nikakega nasprotstva v menenju med nami in narodom, v katerega imenu pišemo, med katerimi živimo in katerega trpljenje žge v dušo tudi nas, ki smo njega sinovi!!

kar pa se dostaje našega vročega temperamenta, vedi »Politik«, da je v veliki zmoti, kajti ravno mi moramo čuti neprestalih očitaj prav radi naše — hladnosti in potrpežljivosti. Mi smo nekaki Staročehi, katerim je za hrbtom — mladim in radikalnim. Nočemo reči s tem, da si dajemo narekovati od kogar-si-bodi, ali svojih ušes si vendar ne moremo zatiskati pred obupnimi klici naroda in pred — žalostnimi dejstvi, ki jih imamo pred seboj. Naš temperament se pa ublaži v isti hip, ko bo desnica jela vršiti to, kar je po izjavi »Politike« nje — dolžnost! Kdaj nas bodo umeli vendar?!

V obrambo slovenskega bogoslužja.

Tudi hrvatska vseučilišna mladina v Zagrebu se je pridružila svojim tovarišem v Pragi in na Dunaju s posebnim pismom do nadškofa Rajčevića v Zadru. Kar so si naši predniki — tako se glasi to pismo — priborili zaslužen — in si s težko muko ohranili skozi stoletja, menimo, da zahteva naše dostojanstvo, da branimo in si ohranimo na dalje. Mladina je ogorčena, ko vidi, kako se v Dalmaciji preganja slovenska služba božja, in to v isti hip, ko našim na Ogerskem branijo v cerkvi pevati hrvatske pesmi in jim trdovratno odrekajo čitanje evangelija v materinskem jeziku; in ko vidi, kako se tudi v Istri hrvatska beseda izganja iz cerkve. Videča v tem zistematično slabljenje naroda, obžaljuje mladina, da se niso oni, ki so poklicani v prvi vrsti, dvignili na obrambo narodnega jezika v cerkvi; mladina pozivlja torej ves hrvatski narod, da odločno nastopi v obrambo svojih pravie in da ne izgubi lahkomisljenosti onega, kar so predniki, boreči se skozi stoletja, ostavili svojim potomcem. Zato protestuje mladina proti postopanju nadškofa Rajčevića in somišljenikov, kajti to postopanje smatra kakor atentat na hrvatske svetinje.

Slovanski shod v Parizu leta 1900.

Na lanjskem banketu shoda slovanskih novinarjev v Pragi je sprožil g. Vergun, dunajski dopisnik »Novega Vremena«, misel, da bi se leta 1900. v Parizu priredil slovanski shod. V Rusiji je ta misel našla odmeva, zlasti se je general Rittich zavzel zanjo, ki je priporočal ob vsaki priliki, naj bi došlo do tega shoda. Sedaj pa je izvedela »Moravska Orlice«, da se v resnici v Parizu in v Petrogradu delajo priprave za ta shod. V Parizu se je v ta namen sestavil poseben odbor, v katerem so med ostalimi tudi znani ljubitelj Slovanov, Louis Léger, znani antisemit Dérouléde in Millerove. Odbor ima dva tajnika. Tu pa ne gre samo za shod novinarjev, ampak za splošni slovanski shod, kakoršen je bil leta 1848.

V Belgiji je navstalo pomirjenje po dnevih grozne vihre: vlada se je ustrašila revolucije, uprizorjene od socializmov ob azistenciji liberalcev. Da je vlada umaknila svoj monstrozni volilni načrt, res ni nikaka škoda. Pravičen človek se ne more ogrevati za tako jednostransko reformo, prirojeno prav na telo jedini sami stranki. Saj se jej je uprl tudi jeden del — demokratični — iste konservativne stranke same. Ali ta liberalizem! Njegovo sedanje veselje na blamaži klerikalnega ministerstva belgijskega je presimptomatično za ta nesrečni liberalizem, je znak njegovega splošnega propada. Tako propal je ta liberalizem, da zre brez nade v bodočnost in je že neznanski vesel, ako se more veseliti na vspehih — drugih.

Tako se veseli sedaj na zmagi socialistiške ustaje v Bruselju, ne mené se za to, da je socializem liberalizmu nič manje nevaren nasprotnik, nego pa klerikalizmu. Liberalizem je že zadovoljen, ako se je spodtaknil klerikalizmu; liberalizem se spaja z lastnim sovražnikom, da le tako podstavlja nogo kateremu drugemu sovražniku. To je desperadna politika ljudij, ki žive le še od danes do jutri, a niti ne mislijo na bodočnost, ker vedó, da nimajo ničesar več pričakovati od bodočnosti. Šiba, ki jo liberalizem pomaga plesti socializmu, podeli ravno njemu — liberalizmu — zadnji smrtni udarec.

Domače vesti.

Ravnateljem državnega gimnazija v Pulju je imenovan profesor državnega gimnazija v VI. okraju dunajskem, Peter Marešch.

Ravnateljem italijanskega gimnazija v Paziu je imenoval deželni odbor istrski nekoga profesorja Silvija Mitisa. »L' Istria« mu poje čast in slavo posebno še zato, ker mož zna tudi nemški in — hrvatski. Abbatanza lo slavo, pravi »Istria« in dostavlja, da je to okolnost, katero ni smeti prezirati o sedanjih razmerah. (Cio che costituisce un titolo non trascurabile nelle condizioni presenti.) Ta konstatacija je vredna zlata, kajti obseza priznanje, da so vse trditve o italijanstvu Istre jedna sama velika laž. Če je celó ravnatelj laškega gimnazija znanje hrvatskega jezika neizogibno potrebno, potem si razsoden človek lahko predstavlja, kake so narodnostne razmere v tej pokrajini.

Z Cetinja nam poroča prijatelj, da se delajo tam velike priprave za dostojen vsprejem zaročnice prestolonaslednika, princeze Jute, bodoče kneginje črnogorske. Prestop k pravoslavju se bo vršil naj-sijajneje. Dan prestopa bo slavil tudi ves junaški narod črnogorski — oni narod, ki je vsikdar dosedaj delil in deli še dandanes vesele in žalostne trenutke z dinastijo Njegušev!

Sv. birma v Rojnu. V nedeljo se je vršila v tej fari redka slavnost: delil se je zakrament sv. birme. Sodè po mnogoštevilnih dokazih simpatije, katero vživa naš župnik v mestu, smo pričakovali, da se bo tudi ta dan, kakor vsikdar doslej o enakih prilikah, kar trlo mestnega občinstva, ki bo hotelo navdušiti župnika s svojo ogromno udeležbo, naj vstraja na poti italijanizacije in krivice. Ali za sedaj smo se jako motili. Izvzemši par starih frajlje, ki z neverjetno navdušenostjo in vztrajnostjo zahajajo v Rojan, bilo je bore malo mestjanov. Pač pa je prišlo sem lepo število birmancev iz mesta, da bi povečali število laških otrok, ter dali birmi laški značaj. In da ume župnik na poseben način bobnati skupaj potrebno število otrok italijanske narodnosti, je pokazal ravnokar o prvem sv. obhajilu. Tudi sedaj so prišli birmanci, na komando svojega pastirja, celó iz daljne Rene, liki poslušnim ovčicam, da bi nadkrilili število slovenskih otrok. Kaj ne! Pastir pozna svoje ovce in ovce svojega pastirja! S kakim rajskim veseljem je kazal pred škofom na-nje, češ: po krivici me obrekujejo, ker število laških otrok dokazuje na jasn način, da so italijanske propovedi, molitve in blagoslovi v Rojanu živa potreba.

Toda to pot je gosp. župnik temeljito pogorel. Sosebno se je to zgodilo na izpraševanju otrok po vl diki. Oni, ki so odgovarjali laški, so komaj jecljali par besed, slovenski pa so odgovarjali tako srčno, na glas in gladko, da je prevzvišeni tako glasno izrekel svoje zadovoljstvo, da se je čulo po vsej cerkvi, in je tudi vprašal te vrle otročiče, kdo jih je poučeval. Čast g. kapelanu Guštinu!

Še nekaj! Par dni pred nedeljo je krožila po Rojanu vest, da je izrazil prevzvišeni škof željo, najbo petje o priliki njegovega pohoda izključno slovensko. Bodi temu kakor hoče: bili smo zeló presenečeni, ko smo slišali v Rojanu o taki slovesnosti slovensko petje, da-si so se temu peveci — najbrže inspirirani po župniku — odločno uprli. No, grla gretarskih in par rojanskih italijanissimov najbrže niso ubrana za slovensko pesem, kajti ta po »Piccolu« veleslavni kor je pel slovensko mašo tako krasno in veličastno, da je bil srečen oni, kdor jo je mogel pravočasno popihati iz cerkve.

A sedaj vprašamo gosp. župnika: Ali ne čuti, da je s tem škofovim odlokom najstrože obsojeno njegovo pristransko, Slovincem nepravilno in skrajno nekrščansko postopanje? Ali mu ni njegov predstojnik pokazal dovolj jasno, da mora sicer krščanski duhovnik z enako ljubeznijo objemati vse svoje ovčice, ali upoštevati v prvi vrsti jezik ogromne večine svojih faranov? Kako ume g. župnik ta migljaj svojeg predstojnika, pokaže bližnja bodočnost.

Znamenje časa. Najzanesljiveje znamenje časa in najsigurnejši znak razpoloženja vlade do dotičnega naroda je imenovanje uradnikov in javnih funkcionarjev sploh. To je lahko umeti. Javni uradnik stori lahko mnogo dobrega, a tudi mnogo

slabega: on je lahko velik dobitnik ljudstva, a tudi lahko velik škodljivec. Ako ima uradnik sree do ljudstva, ima sto prilik, da povspesuje njega gmotno blaginjo; ako uradnik spoštuje narodna in politična prava ljudstva, je povspesovatelj miru in zadovoljnosti. Nasprotno pa je uradnik, ki ne ljubi ljudstva, nevarnejši, nego najhujši politični boritelj. Zato lahko rečemo: kakoršnjih uradnikov nam vlada pošilja, taki so nje nameni nasproti nam! A ravno v tem pogledu imamo najžalostnejih izkušenj, in ravno sedaj smo doživeli dva flagrantna slučaja, po katerih moremo sklepati, da nam vlada grofa Thuna noče dobro. V Logatec, v taktid slovenski okraj je poslala, — da-si je bilo drugih slovenskih proslancev — takega e. kr. notarja, funkcionarja torej, ki je v vedni dotiki z ljudstvom in kateremu so poverjeni veliki interesi ljudstva, ki tako mrzi slovenski jezik, da ni hotel vsprejeti slovenskega dopisa notarske zbornice, ki je torej napovedal s tem, da bo sovražnik enakopravnosti našega jezika in torej naš ljut naroden nasprotnik. — Na pripravnico v Gorico pa je imenovan za učitelja jeden najfanatičnejih nemških nacjonalcev na Koroškem, mož, ki je — ako se ne motimo — svojedobno izdal celó neki pamflet, v katerem je zasramoval našo narodnost! Take uradnike nam pošilja vlada grofa Thuna! Ali moremo potem ugodno soditi o nje namenih nasproti nam?!

Posojilo 12 milijonov. Njegovo Veličanstvo je potrdilo zakonski načrt deželnega zbora tržaškega od 28. septembra 1898. za najem posojila 12 milijonov goldinarjev.

«Gospodarski list», uradno glasilo «Kmetijske družbe za Trst in okolice», je izšel danes v naši tiskarni. Členi kmetijske družbe dobivajo ga brezplačno. Za nečlene stane 50 nč. na leto. Z ozirom na veliko važnost kmetijstva in z ozirom na tako nizko naročnino, upamo, da se naročijo nanj vsi, katerim je napredek in blagor naše okolice kolikaj na srečo.

«Lega Cristiano Sociale» Pišejo nam: Gospod urednik! Tu Vam prilagam pismo, oziroma kuverto in v nji vizitnico, ki ima na glavi gori omenjeni nadpis. Naslov na kuverti je: »Alla Spett. Società Slovena« — — — Spodaj pa je prvo: Tržešče potem pa: Trst!! Prejemnik je moral plačati 6 novč, ker pismo ni bilo frankirano! Mi ne verujemo, da je to pismo poslano po podpisnem predsedniku Lega krščanskih socialisov, ker je nemogoče, da bi ta gospod pošiljal društvom nefrankovana pisma in tako drzno žalil naša društva, toda omenili smo je, da osramotimo vsej onega, ki zbija take nesramne šale. Dotičnik naj bo uverjen, da je o stvari uvedena preiskava in ako ga zalotimo, jo poplača slano.

Za zastavo pevskega društva »Adrija« v Barkovljah so darovali sledeči gg. in sl. društva: Fran Kalister 50 K., Gašpar Kastelic v Materiji 20 K., »Delavsko podporno društvo« 20 K., črne vrane v Gorici 16 K., Ljudevit Demeter Jereb nabral 8 K. 20 st., pevske društvo »Dom« na Repentabru 7 K. 80 st., dr. Mihael Truden 5 K., Anton Počkaj 4 K., Hrvatska čitaonica v Opatiji 4 K., Anton vitez Klodič pl. Sabladoski 4 K., družina Pogorelec 3 K., Fran Žitko 2 K., Anton Žitko 2 K., Fran Šmuc, Edvard Lampe, J. Ferluga po 1 K., Fran Barič, Dominik Šverca po 40 stot.

Briganti. Pod tem naslovom nam pišejo: Briganti se imenujejo oni ljudje, ki — preganjani po oblastih zaradi doprinešenih zločinov — beže v gore ali gojzde, se tam skrivajo pred zasledovalci ter iste od slučaja do slučaja tudi napadajo z orožjem v roki. Ti ljudje žive še dandanes v južni Italiji, osobito v Siciliji in Sardiniji. Da se preživljajo, kradejo, ropajo itd. Čim so zalotili kakega premožnega gospoda, ga odvajajo v svoje brloge ter zahtevajo od sorodnikov zajetega — odkupnino, ki je navadno »odmerjena« po njega premoženju. Ako se je brigantom posrečilo, da so prejeli zahtevano odškodnino, izpuste takoj svojo žrtev, drugače jo pa — umore! To so briganti ene vrste; sedaj pa dovolite, da omenim še neke druge vrste brigantstva, ki se sestavlja iz ljudi, ki niso preganjani po oblastih in ki se jim ni treba skrivati po gorah in gojzdi, ampak, ki žive popolnoma svobodno po raznih mestih in morda tudi v Trstu.

Te druge vrste briganti so istotako nevarni, toda samo premožnejšim slojem državljanov. To so takozvani ljudje »od peresa«, ki zasledujejo javno in

zasebno življenje drugih ljudi, jih potem napadajo dan na dan, dokler se napadeni ne ustrašijo ter ponudijo kakov tisočak za to — da se jih pusti pri miru!!!

Ako se te vrste brigantom zdi premalo, se spuščajo v pogajanja in tako navadno dosežajo svoj cilj.

Kadar je dovršeno eno tako brigantsko, mečejo se na drugo žrtev, katero zasledujejo brez usmiljenja, gotovi, da jim pravica ne more do živga!

Ta vrsta nevarnih ljudi se ne da odpraviti s pomočjo svinec ali bodala; tu treba, da meščani sami store svojo dolžnost in razkrijejo te nesramneže, drugače gorje onim, ki so — premožnejši!!!

Naroden hajduk.

Pisateljski honorarji drugod in pri nas. Slavni angleški novelist Rudyard Kipling je dobil za svojo originalno povest »007« nič manj, nego 30.000 mark honorarja, to je za vsako besedo 5 mark. A pri nas? Če dobiš za izviren podlistek toliko, kolikor bi zaslužil v istem času s prostim prepisovanjem za kakega odvetnika, smeš se prištevati srečnim! Te mizerije so krive deloma naše v obče malenkostne razmere, deloma pa tudi neurejenost in nedostatek naših knjigarn. Kolikokrat bi človek kupil, mesto tuje, slovensko ali slovansko knjigo, da bi imeli n. pr. v Trstu slovenskega knjičarja! Ob dosedanjih razmerah pa ne moreta živeti ne pisatelj in ne založnik — ako ni kdo tako srečen, da kdo pokupi njegove knjige in jih sežge.

Dražbe premičnin. V torek, dne 4. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari, vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Pesce št. 5, štacunska oprema; v ulici Campanile št. 5, hišna oprava; v ulici Sovenzoni št. 5, hišna oprava; v ulici Molin a vento št. 3, hišna oprava; v ulici Farneto št. 11, hišna oprava; v ulici Spiridione št. 1, hišna oprava; v ulici Foscolo št. 2, hišna oprava.

Akad. tehn. društvo »Triglav« v Gradcu priredi IV. redno občno zborovanje v letnem tečaju 1899, v sredo, 5. julija 1899, z sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Čitanje zapisnika bratskega društva »Slovenije«.
3. Poročilo odbora.
4. Volitev častnega sode.
5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. — Lokal: »zum wilden Mann«.

V obrambo. Prejeli smo in objavljamo: Blagajnik moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda je objavil v 146 št. »Edinosti«, da sem jaz nabral neko svoto v korist te družbe.

Jaz sem izročil om. svoto blagajniku s pripombo, da so isto nabrali nekateri trgovski pomočniki in nisem niti imenoval svoje osebe. V št. 146. enjene »Edinosti« pa je čitati popravek, ki meni ni v čast, ker dopisnik pravi, da om. zneska nisem nabral jaz, ampak, da so ga nabrali »nekateri trgovski pomočniki« i. t. d. Gospod, ki je popravil notico blagajnikovo, gotovo ni imel važnejšega posla, ker drugača bi ne gubil časa v take malenkosti.

Ne iz častilakomnosti, ampak v obrambo svoje časti moram objaviti, da sem jaz predlagal, naj se kaj nabere za našo prekoristno družbo, ter da sem tudi res nabral svoto pri gostih.

Potrjujem, da so trgovski pomočniki sami darovali par kron, kar jim pa še ne daje pravice, mene žaliti.

Merkelj Hrabroslav,
trgovski pomočnik.

Zaradi nevarne pretnje so priprli v soboto v jutro 37-letnega Maksa F., ker je rekel, da ubije lastno ženo Marijo, katero je zapustil pred meseci.

Samo 212 krat! 38-letni Fran Bobek iz Postojne je prepotoval že mnogo sveta na javne stroške. V soboto v jutro ga je doletelo v dvesto-dvanajstkrat, da so ga odgnali v njega rojstni kraj.

Samomor. Zadnji petek predpoludne so našli v morju blizu svetiljnika truplo 24-letnega bančnega uradnika Nikolaja Saridachi-ja iz ulice Coroneo št. 1. V pismu, ki ga je zapustil, je navedel kakor vzrok samomora neozdravljivo bolezen. — V soboto v jutro so našli blizu Miramara mrtvega 19-letnega Roberta Hoferja, slikarja iz Štajarske. Ustrelil se je iz revolverja, ne vemo, zakaj.

Istega dne se je obesil v svojem stanovanju na Aequedottu št. 3. čevljar Josip Reven. Istemu je 61 let, je udovec in oče 10-letne deklice. Prenesli so ga v mrtvašnico pri sv. Justu. Tudi v tem slučaju se ne ve vzroka samomoru.

Pes je ugriznil 11-letnega Ivana Štoka. Igral se je s psom Tomaža Cecutti v Rocolu št. 292. Pes je utrgal verigo, na kateri je bil pripet, skočil na dečka ter ga ugriznil v desno roko. Mati je spravila dečka v bolnišnico pri Sv. Magdaleni, kjer so mu izžgali rano.

«Oj majolka, kaj si strila!» V petek po noči so našli 65-letnega dninarja Andreja B., ležečega na cesti v nezavesti, v soboto po noči pa v ulici Barriera vecchia 38-letnega dninarja Antona K. Obe žrtvi alkoholizma so spravili na inspektorat, kjer sta počakala, da se jima je povrnilo zdravje.

Spoznan samomorilec. Dne 7. junija t. l. so našli, kakor se naši bralci spominjajo, pri Lovcu truplo mladeniča, ki se je ustrelil iz revolverja. Sedaj še le smo izvedeli, kdo je ta samomorilec. Truplo so namreč fotografirali. — Slike so se razposlale tudi na Nemško, ker so sklepali, da je nesrečnejš tujec. In res je prišla iz Darmstadta vest, da je samomorilec Ljudevit Rapp, sin tamošnjega profesorja Karola Rappa. Nesrečnejši je bilo še le 16 let. Bil je nadarjen in priden dijak na Darmstadtskem gimnaziju. Mučila pa ga je neozdravljiva nevrastenija (slabost živčevja). Začetkom junija je zapustil roditelje, ostavivši pismo, v katerem se poslavljala od svojcev, čes, da odhaja v tujino iskati smrti.

Zdravniške postaje — blagor naših žen. Antonija Croato in Marija Alfieri sta sicer dobri sosedki. Obe stanišči v h. št. 19 ulice Donata. V soboto jutro sta se sprli ter si prav pošteno razpraskali lica. Druge žene so jo ločile. Kdo bi revicema zakrpal obraza, da nimamo zdravniške postaje, ki se jima je drage volje postavila na razpolago.

Različne vesti.

Najrazširjenjši jeziki. Shod jezikoslovcev, ki se je te dni otvoril v Bostonu, je dokazal na podlagi pošne statistike, da so dve tretjini pisem, kar se jih oddaja pošti po vsej zemlji, pisana v angleškem jeziku in da od 500 milijonov omikančev govori 125 milijonov angležki, 90 milijonov ruski, 75 milijonov nemški, 55 francoski, 45 španski, 35 italijanski in 12 milijonov portugalski jezik.

Nekaj za kolesarje: Pa ne da bi bili hudi! Dosedaj smo smatrali kolesarje in kolesarnice za neke vrste umetnike, oziroma umetnice. Odslej jih ne smemo več. Zginila je tista »sveta glorijska«. Le pomislite! Slavnoznanemu krotitelju in učitelju opice Garnerju se je posrečilo, da je navadil fletno afriško opico kolesarstva. »Konzul« se imenuje to najnovejši čudo. Pedale rabi kakor najspretnější biciklist v človeški podobi ter se vozi ves dan v Bellevue-vrtu v Manchesteru. Največje veselje pa mu je: pritiskati na zvonček. Da bi ne bilo zvonjenja, bi se baje »Konzul« zahvalil za ta šport. Pa ne da bi bil Darwin mislil na kolesarenje, ko je pisal svoje teorije o sorodstvu med človekom in — opico.

Nekaj o smehu. Neki dušeslovec je priobčil nedavno temu razpravo o človeškem smehu, po katerem da je možno opazovati značaj in temperament človeka. On trdi: ljudje, ki se smejejo z navadnim »haha«, so iskreni, pošteni, živahni, ali muhasti; ljudje, katerim se o smehu čuje e, so flegmatični in melanholični; na i se smejejo otroci, najvni, bojzljivi in nesamostalni ljudje. Smeh na o znači plemenitost in hrabrost. Na u se smejejo neprijatelji.

Kako se v cerkvah odpravljajo klobuki z glav nežnega spola. Amerikanskim duhovnikom so visoki klobuki njih vernice, seveda samo v cerkvi, trn v peti. Neki propovednik v Kansas-City v državi Missouri se je poslužil, da ženske klobuke odpravi, sledečega sredstva. V začetku svoje propovedi je rekel slučajno: Naravno, da bi ne bilo umestno, ako bi prosil gospe, da bi vzele klobuke z glav. Morda bi se katera prehladila. Vse tiho in mirno. »Za marsikatero bi bilo to tudi neprijetno, ker bi se videlo, da je razkušana«. Polovica jih je pri tej priči razkrila glave. Govornik je postal

pogumen ter je nadaljeval: »In potem, druge se bojijo, da bi jim, ako se razkrijejo, pale z glav tudi — tuje kite«. Ni še izustil teh besed, ko ni bilo videti več nobenega klobuka na glavi.

Samomor duhovnika. Dne 1. t. m. si je v bolnišnici usmiljenih bratov na Dunaju 57-letni župnik Wurdbüchler prerezal z britvijo vrat ter umrl čez nekaj trenutkov. Samomorilec je bil bolan na umu ter so ga hoteli spraviti v psihijatrični oddelek osrednje bolnišnice. Porabil je neki trenotek, ko se ga ni opazovalo, da je izvršil samomor.

Ženski odvjetniki. Francoska zbornica poslancev je sprejela dne 30. junija t. l. predlog poslance Vivianija, glasom katerega se dovoljuje ženskam, ki so si pridobile diplomu licenciatkinj prava, da smejo izvrševati posle odvjetnikov. —

Najdalje od solca. Danes se nahaja zemlja v odsolniju ali takozvanem afeliju, to je: na eliptični poti zemlje okolo solca smo na točki, ki je najoddaljenejša od solca. Naša poletja padajo v čas afelija ali odsolnija, zato so hladnejša, nego bi bilo pričakovati. Nasprotno so naše zime razmeroma toplejše, ker je zemlja takrat v prisolniju, t. j. v solnični bližini. Na južni poluti zemlje je ravno narobe: zime so ostrejšje in poletja toplejša, nego bi imela biti, da ni zemlja za časa tamošnjega poletja solcen najbliže in za časa zime v največji daljavi od solca.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 3. Včeraj se vršilo umeščenje novega župnika v cerkvi sv. Leopolda. Ko je dr. Lueger zapuščal cerkev, so kričali socialistični delavci: Pfui Lueger! Krščanski socialisti so reagovali, zbok česar je prišlo do spopada. Trije mladeniči so bili aretovani.

Dunaj 3. Cesar je odšel danes v Isl, kjer prebije jeden del poletja.

Pariz 2. Listi prinašajo poročila o utisu, ki ga je napravil na gospo Dreyfus nje sestanek z soprogom. Ko je Dreyfus zagledal svojo ženo, da je izustil le nedoločene glase, kakor da ne ume položaja. Mej pogovorom, iz katerega je bilo razvidno, da Dreyfus ne ve, kaj se je zgodilo v minolosti, je jokal večkrat. Na drugem sestanku, ki sta ga imela soproga popoldne, je Dreyfus napravil bolji utis. Gospa Dreyfus pravi, da se jej zdita zadovoljiva telesno in duševno stanje njenega soproga. Po poročilih iz Rennesa je dan minol povsem mirno. Toda v Parizu se ni zgodilo ničesar posebnega. Razprava v procesu Zola pred porotniki v Versaillesu se bo vršila dne 11. julija.

Carigrad 1. Turška vlada je odgovorila na srbsko noto od 26. junija, ter pravi, da v notici do poslanstev o dogodkih na srbsko-turški meji ni rekla, da je kralj srbski izrekel svoje obžalovanje in da je brzobjavil sultanu, marveč je rekla, da je kralj izrekel svojo zadovoljnost na preiskavi. Turška vlada da ni odgovorna za vesti v listih. Ni res, da bi bili turški vojaki in Albanci krivi na dogodkih, vedenje le-teh, da je bilo marveč povsem pravilno; pač pa so izzivali Srbi.

Washington 1. Državni dolg se je znižal za 13,571.172 dolarjev, gotovine v zakladu je 907,961.138 dolarjev.

Z včerajšnjim dnem zaključeno fiskalno leto izkazuje deficit 88,875.989 dolarjev.

Slavno občinstvo!

Podpisani štejem si v čast naznaniti, da sem odprl v Barkovljah svojo

mesnico

blizo ljudske šole. — Meso prodajam po sledečih cenah:

volovsko (sprednji deli) 48, 52 nč. klg.
„ (zadnji deli) 56, 60 „ „
teletina 60, 64 „ „

Za gostilničarje se zniža cena po pogodbi. Dopolnila se tudi na dom.

Priporočam se sl. barkovljanskemu občinstvu za obilen obisk, udani

Fran Spanger.

Naznanilo.

V skladišču v ulici Molino a vento št. 3

se kupujejo

cunje bele po 9 gld. stot., polubele po 4 gld. stot., kakor tudi cunje vsake druge vrste po dogovorjeni ceni. Dobavljajo je tudi iz Istre, Dalmacije in s Krasa.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijako milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri t. k. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo za zatiranje vseh parasitarnih in kriptogamičnih boleznih in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricola«, na željo poštine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču: pri Petru Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Belle, Via Farneto; Cilla, Ponterosso; Cumar, Via Belvedere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Giacomo; Ongaro, Via dell'Orologio; Petrone, Via Giulia in Cumar, Općina.

Velika hiša

v Motovunu zraven slovečih škocijskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača, ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnimi podzemeljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami s posebnimi uhoti, kakor nalašč prirejenimi za mnogobrojne letovišnike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični kraj, z obširnim na visoko obzidanim in senčnatim dvoriščem, z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim se sadjem in trtami zasejenim vrtom in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Proda se tudi na večletne obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za gostilničarstvo in štacunarsko obrt.

Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je posebno pripravna za kupčijo z domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; kréma bi pa imela razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škocijskih jam.

Vse pohištvo z vrtom in parkom vred, dalo bi se tudi v najem po dogovoru.

Natančnejša pojasnila pri lastniku Aleksandru Mahorčiču v Matavuna, pošta Divača.

M. U. Dr. Ant. Záhorský

priporoča svojo pomoč na porodih, abortih in vseh ženskih boleznih, kakor: nerednosti v perijodi, krvavenje, beli tok, neredna lega maternice itd., kakor sploh v vseh slučajih bolezni.

Ordinuje ulica Carintia št. 8, od 9. - 11. in od 2. - 4.

Zaloga vina F. Petech-a

Via delle Poste št. 10.

Vina dalmatinska, Istrijska in italijanska iz slovečih kleti po cenah da se ni bati konkurence, pristna in najboljša kakovosti.

Istrsko fino po gld. 32, in 34 — **Dalmatinsko** po gld. 30 in 32. — **Opollo fin** po gld. 34, italijansko po 28 in 32 v vsakej množini v sodčkih in buteljkah od litra. Vse prosto na dom v kateremkoli kraju mesta.

NB. Naročbe vzprejemajo se direktno v zalogipo poštah dopisnicah.

Pomladansko zdravlj

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.